

Sygn. **akt VIII Gz 148/15**

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Kala

Sędziowie: SSO Marek Tauer

SR del. Sylwia Roszak

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2016 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **w B.**

przy udziale (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w B.**

na skutek zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 3 marca 2015 r., sygn. akt BY XIII Ns-Rej. KRS 896/15/119

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Elżbieta Kala SSO Marek Tauer SSR del. Sylwia Roszak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący Sądu Rejonowy w Bydgoszczy wezwał wnioskodawcę do uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia i wydatków kuratora w kwocie 1.800 zł, w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy ustanowienia kuratora. W uzasadnieniu Przewodniczący podkreślił, że w realiach niniejszej sprawy ocena zasadności żądania wnioskodawcy musi być uzależniona od uiszczenia w określonym przez sąd terminie zaliczki na wydatki związane z wynagrodzeniem oraz czynnościami kuratora. Przewodniczący dodał, powołując się na uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2014 r. (sygn.. akt III CZP 101/14, Lex nr 1551365), że obecnie nie powinno już budzić wątpliwości, iż ustanowienie kuratora przez sąd w wyniku uwzględnienia wniosku złożonego przez organ podatkowy, zgodnie z art. 138 § 3 ordynacji podatkowej następuje na

I

podstawie art. 42 § 1 k.c. Z tego powodu zdaniem Przewodniczącego, zastosowanie powinien znaleźć w sprawie art. 130⁴ § 1 zdanie 1 k.p.c w zw. z art. 13 § 2 k.p.c, według którego uczestnik wnoszący o podjęcie czynności połączonej z wydatkami, obowiązany jest uiścić zaliczkę na ich pokrycie w wysokości i terminie oznaczonym przez sąd.

Wnioskodawca w zażaleniu zaskarżył powyższe zarządzenie, zarzucając mu naruszenie przepisu art. 130⁴ § 1 kpc poprzez przyjęcie, że ustanowienie kuratora dla osoby prawnej przez sąd jest czynnością połączoną z wydatkami. Skarżący podniósł, iż w niniejszej sprawie nie powinien mieć zastosowania art. 130⁴ § 1 kpc, gdyż w przypadku kuratorów ustanawianych na potrzeby postępowania administracyjnego, wynagrodzenie

kuratora będącego przedstawicielem strony w postępowaniu administracyjnym należy do kosztów postępowania administracyjnego i Sąd nie będzie ponosił wydatków na wynagrodzenie kuratora. Wnioskodawca powołał się przy tym na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 1989 r. (sygn. akt II CZP 117/88)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Jak słusznie podniósł Sąd Rejonowy, w uzasadnieniu uchwały z dnia 5 grudnia 2014 r. Sąd Najwyższy wskazał, że przepis art. 138 § 3 Ordynacji podatkowej jest wyłącznie źródłem obowiązku organu podatkowego złożenia do sądu wniosku o ustanowienie kuratora, natomiast podstawą uwzględnienia takiego wniosku jest art. 42 § 1 k.c. Z kolei w uchwale z dnia 13 marca 2015 r. (sygn. III CZP 4/14, Lex nr 1652669), Sąd Najwyższy stwierdził, że wynagrodzenie dla kuratora ustanowionego z urzędu na podstawie art. 42 k.c. w braku majątku lub dochodów osoby prawnej jest pokrywane przez Skarb Państwa - sąd rejestrowy.

Skoro zatem w przypadku ustanowienia kuratora z urzędu, koszty związane z jego wynagrodzeniem pokrywa sąd rejestrowy, uznać tym samym należy, że koszty te stanowią wydatki o których orzeka sąd. Nie ma żadnych przesłanek aby inaczej traktować koszty związane z ustanowieniem kuratora na wniosek organu podatkowego.

Nie zmienia tego również okoliczność, przywołana przez skarżącego, który powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dn. 9 lutego 1989 r. (III CZP 117/88), zgodnie z którą wynagrodzenie wyznaczonego przez sąd przedstawiciela dla nieobecnej strony postępowania administracyjnego należy do kosztów tego postępowania. Przede wszystkim stwierdzić

2

należy, że powyższe orzeczenie Sądu Najwyższego dotyczyło przedstawiciela dla osoby nieobecnej, wymienionego w art. 34 k.p.a., a nie kuratora wyznaczanego na podstawie art. 42 k.c. Dodatkowo, w świetle cytowanych już powyżej uchwał Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2014 r. i z dnia 13 marca 2015 r., podstawą prawną ustanowienia kuratora w niniejszym postępowaniu będzie art. 42 § 1 k.c, a skoro tak, to do ustalenia wynagrodzenia dla takiego kuratora zastosowanie będzie miał art. 179 § 1 i 2 k.r.o. , zgodnie z którym wynagrodzenie kuratora przyznaje sąd, który go ustanowił. Nie można zatem zgodzić się ze skarżącym, że sąd nie powinien ustalać wysokości wynagrodzenia za czynności kuratora w niniejszym postępowaniu. To, z czyjego majątku to wynagrodzenie zostanie pokryte jest kwestią drugorzędną, dla konieczności zastosowania w takim przypadku art. 130⁴ § 1 k.p.c, zgodnie z którym, strona (wnioskodawca), która wnosi o podjęcie czynności połączonej z wydatkami, obowiązana jest uiścić zaliczkę na ich pokrycie.

Należy ponadto podkreślić, iż zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. z 2014, poz. 1025 z późn. zm.) za kuratora wydatki ponosi tymczasowo strona, dla której kurator został ustanowiony, a gdyby to nie było możliwe - strona, która swym wnioskiem lub swą czynnością spowodowała ustanowienie kuratora, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Ponoszenie wydatków przez stronę, dla której kurator został ustanowiony, należy do rzadkości. Ponoszenie wydatków przez stronę, która wnioskiem lub czynnością spowodowała ustanowienie kuratora, dotyczy sytuacji, w których poniesienie wydatków przez stronę, dla której kurator został ustanowiony, jest niemożliwe, np. dlatego, że strona ta nie żyje albo nieznanie jest miejsce jej pobytu i nie można jej wezwać do wpłacenia stosownych zaliczek na wydatki (tak Katarzyna Gonera, Komentarz do art. 96 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, LEX). W przedmiotowej sprawie na obecnym etapie nie można wezwać (...) Spółki Akcyjnej w B. do uiszczenia zaliczki na poczet należności kuratora, albowiem nie posiada ona zarządu. Zatem zobowiązanym do uiszczenia zaliczki jest wnioskodawca - strona, która czynność tą spowodowała.

Zasadnie zatem wnioskodawca został wezwany przez Przewodniczącego do uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia oraz wydatków kuratora, albowiem z czynnością tą połączone są wydatki.

3

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Elżbieta Kala SSO Marek Tauer SSR del. Sylwia Roszak

4